

καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοῖα παρίσταται 2. Παραστέκω/βοηθῶ, assist/help, Ἐμπεδοκλῆς 131.3 εὐχομένῳ νῦν αὖτε παρίστασθαι, Καλλιόπεια.

παροίχεσθαι. Φεύγω/περνῶ, leave/pass, Δημόκριτος 235.8 διὰ ταχέος τε ἡ ἡδονὴ παροίχεται. || **παρωχημένον.** Περσμένο, past/gone, Δημόκριτος 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται, τὰ δὲ παρεόντα καὶ παρωχημένων κερδαλεώτερα ἔοντα ἀμαλδύνουσιν.

παρρησίη. Παρρησία/ἐλευθεροστομία, outspokenness/freedom of speech, Δημόκριτος 226 οἰκῆιον ἐλευθερίας παρρησίη, κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις.

πᾶς 1. Ὅλοι/κάθε, all/every, Ξενοφάνης 2.10 ταῦτά κε πάντα λάχοι —οὐκ ἔων ἄξιος ὥσπερ ἐγὼ 10 ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες 33 πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα Παρμενίδης 1.3 ἢ κατὰ πάντ' ἄσπερ φέρεται εἰδότα φῶτα 8.33 [μὴ] ἔον δ' ἂν παντός ἐδεῖτο 8.38 τῷ πάντ' ὄνομ(α) ἔσται, ὅσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῆ 10.4 εἴση δ' αἰθερίαν τε φύσιν τὰ τ' ἐν αἰθέρι πάντα σήματα 16.4 τὸ γὰρ αὐτὸ ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν καὶ πᾶσιν καὶ παντὶ Μέλισσος 8(3) καὶ ἄλλο ὅτι ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι πᾶν Ἐμπεδοκλῆς 2.6 τὸ δ' ὅλον <πᾶς> εὐχεται εὐρεῖν 22.1 ἄρθρια μὲν γὰρ ταῦτα ἑαυτῶν πάντα μέρεσιν 31 πάντα γὰρ ἐξείης πελεμίζετο γυνὴ θεοῖο 35.5 ἐν τῇ δὴ τάδε πάντα συνέρχεται ἐν μόνον εἶναι, οὐκ ἄφαρ, ἀλλὰ θελημὰ συνιστάμεν' ἄλλοθεν ἄλλα 110.3 ταῦτά τέ σοι μάλα πάντα δι' αἰῶνος παρέσσονται 111.2 φάρμακα δ' ὅσα γεγάσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ πεύση, ἐπεὶ μούνῳ σοὶ ἐγὼ κρᾶνέω τάδε πάντα 129.4-5 ὁππότε γὰρ πάσῃσιν ὀρέξαιτο πράξιδες, ῥεῖ' ὅ γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἕκαστον Ἴππων 1 τὰ γὰρ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστὶν ... ὅσα οὖν καθύπερθεν τῆς θαλάσσης ἐστί, πάντα ἀπ' αὐτῆς ἐστὶν Φιλόλαος 2.1-4-5 ἀνάγκα τὰ ἔοντα εἶμεν πάντα ἢ περαίνοντα ἢ ἄπειρα ἢ περαίνοντά τε καὶ ἄπειρα ... φαίνεται οὕτ' ἐκ περαινόντων πάντων ἔοντα οὕτ' ἐξ ἀπείρων πάντων 4 καὶ πάντα γὰρ μὲν τὰ γινγνωσκόμενα ἀριθμὸν ἔχοντι

11.8-9-19-20 γνωμικά γὰρ ἅ φύσις ἅ τῷ ἀριθμῷ καὶ ἡγεμονικά καὶ διδασκαλικά τῷ ἀπορουμένῳ παντὸς καὶ ἀγνοουμένῳ παντὶ ... ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις πασι παντᾶ καὶ κατὰ τὰς δημιουργίας τὰς τεχνικάς πάσας καὶ κατὰ τὴν μουσικὴν Ἀναξαγόρας 1.1-2-4 ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν ... καὶ πάντων ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲν ἐνδηλον ἦν ὑπὸ σμικρότητος· πάντα γὰρ ἄῤτε καὶ αἰθῆρ κατεῖχεν, ἀμφοτέρω ἀπειρα ἐόντα 4.2-3-13-15-21 χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πασι τοῖς συγκρινομένοις καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ιδέας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιάς καὶ ἡδονὰς ... πρὶν δὲ ἀποκριθῆναι ταῦτα πάντων ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲ χροιὴ ἐνδηλος ἦν οὐδεμία· ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων ... ἐν τῷ σύμπαντι χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα 12.9-10-27 ἔστι γὰρ λεπτότατόν τε πάντων χρημάτων καὶ καθαρώτατον, καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πασαν ἴσχει καὶ ἰσχύει μέγιστον ... νοῦς δὲ πᾶς ὁμοίος ἔστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων 13 καὶ ἐπεὶ ἤρξατο ὁ νοῦς κινεῖν, ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνεται Διογένης 1 λόγου παντὸς ἀρχόμενον 2.1-12 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τὸ μὲν ξύμπαν εἶπεῖν πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι ... ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐτεροιοῦμενα ἄλλοτε ἄλλοῖα γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.2-11 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἄῤρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ τούτου καὶ πάντας κυβερνᾶσθαι καὶ πάντων κρατεῖν ... καὶ πάντων τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἐστὶν Δημόκριτος 98 ἐνὸς φιλή ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων πάντων 124 ἄνθρωποι εἷς ἔσται καὶ ἄνθρωπος πάντες 165 λέγω τάδε περὶ τῶν ξυμπάντων. - ἄνθρωπός ἐστιν ὁ πάντες ἴδμεν 191.15 καὶ τῇ μνήμῃ πασαν ὥραν προσεδρεύων 207 ἡδονὴν οὐ πασαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρεὼν 235.3 ὅσοι ἀπὸ γαστροῦ τὰς ἡδονὰς ποιέονται ... τοῖσι πασιν αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται 237 φιλονικίῃ πασα ἀνόητος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πασα γῆ βατὴ 258 κτείνειν χρὴ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντὸς 259.4 ἐν παντὶ κόσμῳ, ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει 264.3 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ ... εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν ἢ οἱ πάντες ἄνθρωποι 293 οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί, οὐ ξυνιαῖσι μὲν ὥς τὰ τῆς τύχης κοινὰ

πασιν, ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς Ἀνάξαρχος 1 πολυμαθίη ...
 βλάπτει δὲ τὸν ῥηϊδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος κῆν παντὶ δήμῳ. ||
 πάντα. Ξενοφάνης 11.1 πάντα θεοῖς ἀνέθηκαν Ὀμηρός θ' Ἡσίο-
 δός τε, ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνείδεα καὶ ψόγος ἐστὶν 25 ἀλλ'
 ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει 27 ἐκ γαίης γὰρ
 πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ 34.2-4 ἄσσα λέγω περὶ πᾶν-
 των ... δόκος δ' ἐπὶ πασι τέτυκται Ἡράκλειτος 1.4 γινομένων
 γὰρ πάντων κατὰ τὸν λόγον τόνδε 7 εἰ πάντα καπνὸς γέ-
 νοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν 10 ἐκ πάντων ἓν καὶ ἐξ ἑνὸς πάντα
 41 ἓν τὸ σοφόν, ἐπίστασθαι γνώμην, ὅτ' ἐκκυβέρνησε πάντα διὰ
 πάντων 50 οὐκ ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν
 σοφὸν ἐστὶν ἓν πάντα εἶναι 53 Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ
 ἐστι, πάντων δὲ βασιλεὺς 66 πάντα γὰρ ... τὸ πῦρ ἐπελ-
 θὸν κρινεῖ καὶ καταλήφεται 80 εἰδέναι δὲ χρὴ τὸν πόλεμον
 ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκην ἔριν, καὶ γινόμενα πάντα κατ' ἔριν καὶ
 χρεῶν 100 ὥρας αἶ πάντα φέρουσι 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ πᾶν-
 τα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἃ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν
 ἃ δὲ δίκαια 108 ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδεὶς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο,
 ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφὸν ἐστὶ πάντων κεχωρισμένον 114 ξὺν
 νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξυνῷ πάντων, ὅκωσπερ
 νόμῳ πόλις, καὶ πολὺ ἰσχυροτέρῳ. Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα
 χρὴν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα 9.1 αὐτὰρ ἐπει-
 δὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὀνόμασται 12.3-4 ἐν δὲ μέσῳ τούτων
 δαίμων ἢ πάντα κυβερνᾷ· πάντα γὰρ <ἦ> στυγεροῖο τόκου καὶ
 μίξιος ἄρχει Ἐμπεδοκλῆς 6.1 τέσσαρα γὰρ πάντων ῥιζώματα
 πρῶτον ἄκουε 17.4-27 τὴν μὲν γὰρ πάντων σύνοδος τίκτει τ' ὀλέ-
 κει τε, ἢ δὲ πάλιν διαφυομένων θρεφθεῖσα διέπτει ... ταῦτα
 γὰρ ἰσά τε πάντα καὶ ἥλικα γένναν ἔασι 21.5-7-9 ὄμβρον δ' ἐν
 πασι δνοφόντά τε ῥιγαλέον τε ... ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ
 ἄνδρα πάντα πέλονται, σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότῃ καὶ ἀλλήλοισι
 ποθεῖται. ἐκ τούτων γὰρ πανθ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἐστὶ καὶ ἔσται
 23.5 ἐκ τῶν εἶδεα πασιν ἀλίγκια πορσύνουσι 89 γνούς, ὅτι
 πάντων εἰσὶν ἀπορροαί, ὅσ' ἐγένοντο 100.1 πασι λίφαιμοι
 σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα τέτανται 102 ὥδε μὲν οὖν
 πνοιῆς τε λελόγγχασιν πάντα καὶ ὁσμῶν 107.1 ἐκ τούτων <γὰρ>
 πάντα πεπήγασιν ἁρμοσθέντα καὶ τούτοις φρονέουσι καὶ ἡδοντ'

ἡδ' ἀνιῶνται 110.10 π ἅ ν τ α γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν 130.1 ἦσαν δὲ κτίλα π ἅ ν τ α καὶ ἀνθρώποισι προσηνῇ, θῆ-
 ρές τ' οἰωνοί τε 135.1 ἀλλὰ τὸ μὲν π ἅ ν τ ω ν νόμιμον διὰ τ' εὖρυ-
 μέδοντος αἰθέρος ἠνεκέως τέταται διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς Φιλόλαος 1
 ἅ φύσις δ' ἐν τῷ κόσμῳ ἀρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων,
 καὶ ὅλος <ὁ> κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ π ἅ ν τ α 3 ἀρχὰν γὰρ οὐδὲ
 τὸ γνωσούμενον ἐσσεῖται π ἅ ν τ ω ν ἀπείρων ἐόντων 8 οὐ γὰρ ἐν ...
 ἀρχὰ π ἅ ν τ ω ν; 11.5 δύναμις καὶ τᾶς δεκάδος. ἄνευ δὲ τούτας
 π ἅ ν τ' ἄπειρα καὶ ἄδηλα καὶ ἀφανῇ Ἀναξαγόρας 5 π ἅ ν τ α
 οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω (οὐ γὰρ ἀνυστὸν π ἅ ν τ ω ν πλείω
 εἶναι), ἀλλὰ π ἅ ν τ α ἴσα αἰὲ 6 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοῖραί εἰσι τοῦ
 τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ πλῆθος, καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν παντὶ
 π ἅ ν τ α· οὐδὲ χωρὶς ἔστιν εἶναι, ἀλλὰ π ἅ ν τ α παντὸς μοῖραν
 μετέχει... καὶ νῦν π ἅ ν τ α ὁμοῦ. ἐν π ᾶ σ ι δὲ πολλὰ ἔνεστι 12.12-
 16-18 καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μείζω καὶ τὰ ἐλάσσω, π ἅ ν-
 τ ω ν νοῦς κρατεῖ ... καὶ τὰ συμμεσγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα
 καὶ διακρινόμενα π ἅ ν τ α ἔγνω νοῦς, καὶ ὅποια ἔμελλεν ἔσεσθαι
 καὶ ὅποια ἦν, ἅσασα νῦν μὴ ἔστι, καὶ ὅσα νῦν ἐστὶ καὶ ὅποια ἔσται,
 π ἅ ν τ α διεκύσμησε νοῦς 14 ὁ δὲ νοῦς, ὃς αἰεὶ ἐστὶ, τὸ κἄριον καὶ
 νῦν ἐστὶν ἵνα καὶ τὰ ἄλλα π ἅ ν τ α, ἐν τῷ πολλῷ περιέχοντι καὶ
 ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις Διογένης 3.2 οὐ
 γὰρ ἂν ... οἶόν τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος, ὥστε π ἅ ν τ ω ν
 μέτρα ἔχειν 5.3-4-22-24 καὶ μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ
 ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ τούτου πάντας καὶ
 κυβερναῖσθαι καὶ π ἅ ν τ ω ν κρατεῖν· αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς
 δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφίχθαι καὶ π ἅ ν τ α διατιθέναι καὶ ἐν πα-
 ντὶ ἐνεῖναι ... ὅμως δὲ π ἅ ν τ α τῷ αὐτῷ καὶ ζῇ καὶ ὁρᾷ καὶ
 ἀκούει, καὶ τὴν ἄλλην νόησιν ἔχει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ π ἅ ν τ α Λεύκιπ-
 πος 2 οὐδὲν χοῆμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ π ἅ ν τ α ἐκ λόγου τε καὶ
 ὑπ' ἀνάγκης Δημόκριτος 30 π ἅ ν τ α, <εἶπαν>, Ζεὺς μυθέεται (?)
 καὶ π ἅ ν θ' οὗτος οἶδε καὶ διδοῖ καὶ ἀφαιρέεται καὶ βασιλεὺς οὗτος
 τῶν π ἅ ν τ ω ν 78 χρήματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης
 δὲ π ἅ ν τ ω ν κᾶκιον 86 πλεονεξίῃ τὸ π ἅ ν τ α λέγειν, μηδὲν
 δὲ ἐθέλειν ἀκούειν 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὖρεῖν εὖπορον, ἐν δὲ
 δυστυχίῃ π ἅ ν τ ω ν ἀπορώτατον 169 μὴ π ἅ ν τ α ἐπίστασθαι
 προθυμέο, μὴ π ἅ ν τ ω ν ἀμαθὲς γένῃ 178 π ἅ ν τ ω ν κᾶκιστον

ἢ εὐπετεῖν παιδεῦσαι τὴν νεότητα 216 σοφίῃ ἄθαμβος ἀξίῃ πᾶν-
 τῶν 252.5-7 πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη μεγίστη ὀρθωσίς ἐστι, καὶ
 ἐν τούτῳ πᾶν τὰ ἔνι, καὶ τούτου σωζομένου πᾶν τὰ σώζεται καὶ
 τούτου διαφθειρομένου τὰ πᾶν τὰ διαφθείρεται 278.4-8 δῆλον
 δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοισιν· πᾶν τὰ γὰρ ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύ-
 σιν ἐπωφελείῃς γε οὐδεμιᾶς εἵνεκα... ἢ μὲν φύσις τοιαύτη πᾶν-
 τῶν ἐστὶν ὅσσα ψυχὴν ἔχει 296 γῆρας ὁλόκληρός ἐστι πῆρως·
 πᾶν τ' ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ Μητρόδωρος 2 πᾶν τὰ ἐστίν,
 ὃ ἂν τις νοήσαι. || (τὰ) πάντα. Ἡράκλειτος 64 τὰ δὲ πᾶν τὰ
 οἰακίζει Κεραυνὸς 90 πυρός τε ἀνταμοιβὴ τὰ πᾶν τὰ καὶ πῦρ
 ἀπάντων ὅκωσπερ χροῦσος χρήματα καὶ χρημάτων χροῦσός. || πᾶν.
 Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα χοῖν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς
 πάντα περῶντα 9.3 πᾶν πλέον ἐστὶν ὁμοῦ φάεος καὶ νυκτός
 ἀφάντου ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρῳ μέτα μηδὲν Ἐμπεδοκλῆς
 35.10 οὐ γὰρ ἀμεμφέως τῶν πᾶν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέρατα
 κύκλου, ἀλλὰ τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε μέλει τὰ δὲ τ' ἐξεβεβήκει Ἀναξα-
 γόρας 6 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοῖρα εἶναι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμι-
 κροῦ πλήθος, καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν παντὶ πάντα οὐδὲ χωρὶς
 εἶναι, ἀλλὰ πάντα παντὸς μοῖραν μετέχει 11 ἐν παντὶ
 παντὸς μοῖρα ἔνεστι πληρὸν, ἐστὶν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἐνι
 12.1-5-10 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δὲ ἐστὶν
 ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος
 αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστὶν ... ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μοῖρα
 ἔνεστιν ... καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει καὶ ἰσχύει
 μέγιστον Διογένης 5.4-5 αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς δοκεῖ εἶναι καὶ
 ἐπὶ πᾶν ἀφίχθαι καὶ πάντα διατιθέναι καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι Δη-
 μόκριτος 102 καλὸν ἐν παντὶ τὸ ἴσον 258 κτείνειν χορὴ τὰ πη-
 μαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντός· καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν
 εὐθυμίας (?) καὶ δίκης καὶ θάρσεος καὶ κτήσεως (?) ἐν παντὶ
 κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει. || (τὸ) πᾶν. Ἐμπεδοκλῆς 13 οὐδέ
 τι τοῦ παντός κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν 14 τοῦ παντός
 δ' οὐδὲν κενεόν· πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι; 17.32 τοῦτο δ' ἐπαυξή-
 σειε τὸ πᾶν τί κε; 26.7 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερθε
 γένηται 39.3 ὀλίγον τοῦ παντός ἰδόντων Δημόκριτος 167 δῖνον
 ἀπὸ τοῦ παντός ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν 2 (συνών. ἅπας,
 ὅλος). Ὀλόκληρος/ὅλος, whole/all, Ξενοφάνης 6.3 τοῦ κλέος Ἐλ-

λάδα π ᾱ σ α ν ἐφίξεται Παρμενίδης 8.5-22-24-25-48-60 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ π ᾱ ν, ἔν, συνεχές ... οὐδὲ διαιρετόν ἐστιν, ἐπεὶ π ᾱ ν ἐστιν ὁμοῖον ... οὐδέ τι χειρότερον, π ᾱ ν δ' ἔμπλεόν ἐστιν ἐόντος. τῷ ξυνεχές π ᾱ ν ἐστιν ... ἐπεὶ π ᾱ ν ἐστιν ἄσυλον ... τόν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα π ᾱ ν τ α φατίζω Μέλισσος 2.8 ὅ τι μὴ π ᾱ ν ἔστι 7(1)-(2)-(4) οὕτως οὖν αἰδιόν ἐστι καὶ ἄπειρον καὶ ἔν καὶ ὅμοιον π ᾱ ν ... ὀλεῖται π ᾱ ν ἐν τῷ π α ν τ ῖ χρόνῳ ... οὐδὲ ἀλγεῖ· οὐ γὰρ ἂν π ᾱ ν εἴη ἀλγέον Ἐμπεδοκλῆς 3.9 ἀλλ' ἄγ' ἄθρει π ᾱ σ η παλάμη Ἀναξαγόρας 13 καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς, π ᾱ ν τοῦτο διεκρίθη Διογένης 6.18 αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι (sc. φλέβες) σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν, καὶ διὰ π α ν τ ὸς τοῦ μηροῦ τείνουσιν Δημόκριτος 159 εἰ τοῦ σώματος αὐτῇ δίκην λαχόντος, παρὰ π ᾱ ν τ α τὸν βίον ὦν ὠδύνηται (καὶ) κακῶς πέπονθεν, αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι(καστής), ἡδέως ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς. || διὰ πασῶν. Φιλόλαος 6.21 ἃ δὲ συλλαβὰ ἐπίτριτον, τὸ δὲ δι' ὀξείων ἡμιόλιον, τὸ διὰ π α σ ᾱ ν δὲ διπλόον.

πάσχειν (ἀντίθ. πράσσειν) 1. Παθαίνω/ὀφίσταμαι, suffer/be affected, Μέλισσος 7(2) εἰ γὰρ τι τούτων π ᾱ σ χ ο ι, οὐκ ἂν ἔτι ἐν εἴη Δημόκριτος 278.7 ὑπερδεδόκει, μέχρ' ἰσμισκορὰ ἦ, καὶ ἦν τι π ᾱ θ η, ἀνιᾶται 2. Πάσχω/ὀποφέρω, suffer, Δημόκριτος 191.10-21 ἐννοούμενον ᾱ π ᾱ σ χ ο υ σ ι ... ἐνθυμεύμενον ᾱ π ᾱ σ χ ο υ σ ι ν. || **πάσχειν εὖ** (ἀντίθ. πάσχειν κακῶς). Εὐεργετοῦμαι, be benefitted, Δημόκριτος 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων· δύναται δέ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται π ᾱ σ χ ε ι ν ε ὖ. || **πάσχειν κακῶς** (ἀντίθ. πάσχειν εὖ) 1. Κακοπαθαίνω, suffer hardship, Δημόκριτος 159 ὦν ὠδύνηται (καὶ) κ α κ ῶ ς π έ - π ο ν θ ε ν 2. Τιμωροῦμαι, be punished, Δημόκριτος 253 κίνδυνος κ α κ ῶ ς ἀκούειν καὶ δὴ καὶ π α θ ε ῖ ν τι 265 τὸν δὲ μὴ ἀποδι- δόντα κ α κ ῶ ς ἀκούειν καὶ π ᾱ σ χ ε ι ν. Πρβλ. κακῶς ἀκούειν.

πατήρ (συνών. γενέτωρ). Πατέρας, father, Ἐμπεδοκλῆς 137.1-5 μορφήν δ' ἀλλάξαντα π α τ ῆ ρ φίλον υἱὸν αἰείρας σφάζει ἐπευχόμενος μέγα ρήπιος ... ὥς δ' αὐτως π α τ έ ρ' υἱὸς ἐλὼν καὶ μητέρα παῖδες θυμὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκα εἶδουσιν Δημόκριτος 208 π α τ ρ ὸς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελμα.